

Милош Прица,¹
Асистент Правног факултета,
Универзитет у Нишу

ПРИКАЗ
UDK: 35.077.3

Рад примљен: 07.10.2013.
Рад прихваћен: 15.10.2013.

ПРИКАЗ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ О ПРЕДЛОГУ НАЦРТА ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ

У првом дану последње седмице маја 2013. године, на Правном факултету Универзитета у Нишу, одржана је јавна расправа о Предлогу нацрта Закона о општем управном поступку (надаље Предлог), у којој је учешће узео и писац ових редова. Дотична расправа била је прва јавна дебата о предложеним променама у управно-процесном законодавству Републике Србије.

Јавну расправу је отворила Гордана Стаменић, државна секретарка Министарства правде Владе Републике Србије. У својству чланова радне групе за израду Предлога били су присутни др Предраг Димитријевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу, Вук Цуцић, асистент Правног факултета Универзитета у Београду и Владана Јовић, помоћница Министра правде Владе Републике Србије. На другој страни, како то бива у оваквим приликама, забележили смо присуство наставника и сарадника Правног факултета Универзитета у Нишу, судија, адвоката, челника и запослених у органима управе, те правника из других органа и организација.

Уз текст **Предлога**, за потребе јавне расправе је приложено и **образложење** Предлога. Прво што је писцу ових редова пало у око био је садржај текста образложења, јер су у њему, осим описивања структуре и делова Предлога, готово изостали аргументација и разлози аутора Предлога. Та околност да образложење представља чисто дескриптивно објашњење предложених законских решења, послужила нам је као повод да се запитамо о техници доношења закона данас.

Гледано из угла повести законодавне технике романско-германско-словенских правних поредака, образложење нацрта закона смисао црпе из потребе да се предоче идеје и разлози којима је било надахнуто

¹ pricamilos@prafak.ni.ac.rs

законописање. Због тога је у природи ствари да образлагање предложених законских решења почива на приступу *pro et contra*, на концу којег ће се читаоцу изложити аргументација и разлози који су превагнули у корист предложених законских решења. Овде особито ваља имати у виду да је у повести правне технике романско-германско-словенских правних поредака, у виду правила, забележен приступ законодаца који су уз текст нацрта закона или законика издавали обимна образложења, понекад чак и у формату целих уџбеника. Таквим приступом правним поколењима завештана је, као наук, обавеза темељитог, применљивог и правно-језички прецизног и лепог законодавања. Све ово, дакако, не значи да је образложење само по себи гаранција добре законодавне технике, али је свакако показатељ озбиљности са којом се приступа писању закона. Зато је неподесно образложење најчешће знак лошег законодавног рада. Највећма до тога долази у случајевима када се закони пишу и усвајају у кратком временском периоду, без намере да се претходно чује реч правне науке и правне струке, дочим су и образложење нацрта закона и јавна расправа сувишни и безначајни.

Ако се питање сагледа са тачке гледишта правног поретка Републике Србије, видеће се да је у периоду од увођења такозваног „вишестраначја“ до данас не мали број закона донесен као израз чистог волунтаризма и правног експериментисања. Притом је усвајање закона у нас често наилазило на оштру осуду посленика правне науке и правника практичара, да би се доцније и у пракси показала потпуна неприменљивост таквих закона.

Имајући све ово у виду, веома је важно знати да су постојаној законодавној техници, између осталог, својствени: 1. предочавање стручној јавности мотива и разлога, из којих проистиче неопходност писања закона; 2. обзнањивање идеја и аргументације којима је било надахнуто уобличавање предложених решења; и 3. организовање делотворне јавне расправе о нацрту закона. Формално, јавна расправа постоји када се стручној јавности пружи прилика да се изјасни о предложеном законском тексту, а то се данас у ери високо развијених информационо-комуникационих технологија може постићи и тако што ће се предвидети могућност електронског слања коментара и примедаба. Суштински, међутим, услов истинске и делотворне јавне расправе биће испуњен само када у равни одлучујуће воље постоји свест о потреби да се путем јавног разматрања дође до најбољих решења. У ствари, постојање јавне расправе је неодвојиво од спремности уважавања ставова посленика правне науке и правне струке. Тако, када наречена спремност постоји, неће бити тешко углавити време и подесну форму како би се чула реч правне науке и правне струке. У противном, јавна расправа је сама себи циљ и појављује се као задовољење пуне форме.

Јавна расправа о Предлогу нацрта Закона о општем управном поступку у Нишу била је прилика за изношење става о Предлогу, како у целости, тако и о појединим његовим решењима. Кад то већ није наведено у образложењу Предлога, она је послужила и томе да се заинтересованим учесницима објасни *ratio* појединих предложених решења. Разуме се, уместо сучељавања ставова, јавна расправа је окончана позивом да се радној групи доставе предлози, примедбе и сугестије.

Најзапаженије у јавној расправи било је излагање др Дејана Вучетића, доцента Правног факултета Универзитета у Нишу. Доц. др Дејан Вучетић је упутио одређене похвале (на пример, у погледу структуре Предлога, увођења начела сразмерности и начела легитимних очекивања странке, у погледу правне заштите приговором и др.), али је сугерисао више од двадесет измена и допуна Предлога. Излагање писца ових редова превасходно се односило на питање законског дефинисања управне ствари и на критику предложене дефиниције управне ствари, док се обраћање осталих учесника првенствено тицало евентуалне примене појединих новина Предлога.

У време настајања ових редова дошли смо до сазнања да ће се врло брзо приступити изради новог Предлога нацрта Закона о општем управном поступку, и то, по свему судећи, битно другачијег од постојећег. С тим у вези, одмах по објављивању поменутога Предлога, на Правном факултету Универзитета у Нишу одржаће се округли сто на тему „Реформа управно-процесног законодавства Републике Србије“. Учесће у раду округлог стола узеће домаћи посленици правне науке и правне струке. Остаје да се види у којој ће мери доношење новог Закона о општем управном поступку бити саобразно закључцима посленика управно-правне науке и управно-правне струке.

СТУДЕНТСКИ РАДОВИ
